

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 54

Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Marí i Calbet

Sessió celebrada dia 24 de setembre del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 2103/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a l'IRPF per als naixements i adopcions de fills. 1214
- 2) **RGE núm. 2104/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a deduccions a l'IRPF per facilitar les tasques no remunerades a la llar. 1217
- II. Debat de l'escrit RGE núm. 5597/00**, presentat pel Tribunal de Comptes, sobre l'informe anual de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'any 1998. 1219
- III. Debat de l'escrit RGE núm. 783/02**, presentat pel Tribunal de Comptes, sobre l'informe anual de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'any 1999. 1219
-

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda. Comença la sessió de la comissió d'avui, i en primer lloc els deman si hi ha substitucions.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Sí, president. Margalida Capó en substitució del Sr. Jaén Palacios.

I.1) Proposició no de llei RGE núm. 2103/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a l'IRPF per als naixements i adopcions de fills.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passarem, idò, al debat del primer punt de l'ordre del dia, relatiu a proposicions no de llei. Començarem per la RGE núm. 2103/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a deduccions a l'IRPF pels naixements i les adopcions de fills. Per a la seva defensa té la paraula, per part del Grup Parlamentari Popular, la diputada Sra. Maria Salom. Té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, des del Partit Popular estam a favor de la paritat entre homes i dones, des del Partit Popular estam per la igualtat d'oportunitats entre uns i altres, però evidentment aquí ens diferència, al Grup Popular, respecte a la resta de grups parlamentaris d'aquesta cambra la manera d'entendre aquesta paritat i aquesta igualtat. El pacte d'esquerres es decanta per una llei aprovada aquí en el Parlament sobre una llei cremallera, allà on a les pròximes eleccions autonòmiques s'han de presentar, obligatòriament per llei, que obliga a tots els partits polítics, estiguin a favor o en contra, a com i de quina manera s'han d'organitzar i s'han de confeccionar les llistes electorals i consideren que així s'aconsegueix la paritat. Nosaltres des del Partit Popular estam en contra del fet que s'obligui per llei els partits a com s'han d'organitzar a nivell intern, consideram que es poden vulnerar fins i tot principis constitucionals, i entenem les coses d'una altra manera.

Des del Partit Popular consideram que és necessari dur endavant polítiques encaminades a fer més fàcil conciliar la vida familiar i la vida laboral d'homes i dones, sobretot de les dones, i en aquest sentit nosaltres hem presentat unes iniciatives aquí en el Parlament -avui en veurem dues en aquesta comissió- per intentar fer això més senzill, per intentar aconseguir aquesta paritat, aquesta igualtat d'oportunitats entre homes i dones dins la societat balear. I aquesta proposició no de llei fa referència al fet que, amb el nou model de finançació autonòmica, amb l'impost de la renda de les persones físiques a la nostra comunitat tenim un cert autogovern, tenim facultats per poder posar en marxa determinades deduccions sobre aquest impost de la renda, i en aquest sentit nosaltres proposam que hi hagi unes deduccions de la quota íntegra autonòmica de 150,25 euros per a cada fill que hagi nascut o hagi estat adoptat en un període impositiu. Consideram que

aquesta és una mesura positiva, que ajuda a les parelles que tenen un fill a un determinat moment de la seva vida; ja que això suposa una càrrega econòmica important, el naixement d'una criatura a un àmbit familiar, que hi hagi unes compensacions, unes deduccions sobre tot el que és la càrrega impositiva que suposa a qualsevol família de la nostra comunitat. En aquest cas suposa que, per a cada fill que neixi, es pugui deduir anualment a l'impost de la renda això, 150,25 euros per cada fill.

Evidentment el Govern balear té facultat per a això i amb aquesta proposta nosaltres demanam o instam que sigui el Parlament que insti el Govern a modificar l'impost de la renda de les persones físiques en el tram autonòmic, i evidentment aquesta deducció té unes limitacions; és a dir, aquella gent que té un poder adquisitiu un poc folgat que no se'n beneficiï, d'aquesta deducció, però que sí aquella gent més necessitada, amb menys recursos econòmics, amb un menor poder adquisitiu, es pugui beneficiar i que no suposi una càrrega el fet de tenir un fill. La limitació que nosaltres demanam o que proposam amb aquesta proposició no de llei és que siguin de 18.030,36 euros, que a partir d'aquí totes aquelles rendes individuals superiors a la base no es puguin acollir a aquesta deducció, però que els cobrin menys o que la seva declaració de renda sigui inferior a aquests 18.030 euros sí que es puguin beneficiar d'aquesta reducció, pel que fa a declaracions individuals. Si són declaracions tributàries conjuntes, evidentment aquesta quantitat s'elevaria a 30.000,50 euros i també, com és natural, si la declaració no es fa individual i es fa de manera conjunta, que homes i dones puguin fer aquesta deducció d'una manera proporcional, fent una..., que es pugui prorratejar entre el que suposa la declaració de l'home i de la dona.

Aquesta és una proposta senzilla, clara, però a la vegada crec que des del Grup Popular és contundent en favor del fet que a les parelles els suposi un menor cost el fet que tinguin un nou fill la família o la parella, bé sigui fill nascut dins la parella o bé sigui un fill adoptat. I jo demanaria, davant d'aquesta proposta, que els distints grups parlamentaris d'aquesta cambra s'hi sumassin de manera gustosa perquè això és bo i beneficiós per a aquesta comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn de fixació de posicions, grups parlamentaris que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, per manifestar que des del PSM no donam suport a aquesta iniciativa perquè, per una banda, els fills ja tenen deduccions d'IRPF a la declaració de renda; per altra és cert que són una càrrega econòmica important per a les famílies, però evidentment no la soluciona una deducció de 25.000 pessetes cada any a la declaració de renda.

Nosaltres som més partidaris que l'administració vagi creant serveis que facilitin la incorporació de la dona al món laboral, i de compatibilitzar la feina amb el treball, tant per al cas del pare com per al cas de la mare, i en aquest sentit el pacte de govern, el Govern no només fa lleis de paritat, d'igualtat obligatòria entre homes i dones, que també les ha fet perquè les dones assumeixin cada vegada més llocs de responsabilitat, en aquest cas concret dins aquest parlament, sinó que també fa plans perquè la incorporació dels fillets en aquest cas a les escoles, als centres educatius, es pugui fer d'una manera més tranquil·la i més poc costosa, i en aquest sentit és la primera vegada, en els pressupostos d'aquest anys, que es contempla un pla educatiu de zero a tres anys on no només es fa la lletra i la norma, sinó que també s'incorporen recursos econòmics en els pressupostos en aquest cas d'aquest any, del 2002.

Per tant, des del PSM no donarem suport a aquesta iniciativa del Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Antonio Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. También para indicar en el mismo sentido que se ha manifestado el grupo que me ha precedido en el uso de la palabra que nuestro grupo tampoco dará apoyo a esta proposición no de ley, aunque también hemos de empezar diciendo que nos parece bien que el Grupo Parlamentario Popular ahora comience a creer en las deducciones del IRPF, cosa que antes no sucedía puesto que durante la etapa del gobierno que nos precedió apenas..., las deducciones que tenía creadas el Gobierno anterior apenas llegaban a los 74 millones de pesetas, no como ahora, que llegan a los 1.400 millones de pesetas. La distancia entre las deducciones creadas por un gobierno y las creadas por otro, de 74 millones a 1.400 millones de pesetas, es estratosférica, es enorme.

También no entendemos muy bien las referencias que se han hecho aquí para justificar esta medida, esta propuesta, a la Ley de paridad, puesto que aquí nos parece que la paridad que se presenta por parte del Partido Popular es una paridad bajo palio, puesto que las parejas que se beneficiarían, según parece, y me gustaría que se me aclarara por el grupo proponente en cualquier caso, sólo serían parejas casadas, casadas como Dios manda, para entendernos, casada como Dios manda y no parejas de hecho ni cosas así, porque se dice que se dará una deducción a cada hijo nacido o adoptado en un período impositivo y que conviva con el sujeto pasado el último día del mismo, el 31 de diciembre de cada año. Luego se dice en el último punto que si los hijos nacidos o adoptados en el período impositivo conviven con los dos progenitores y estos presentan declaración individual... ¿Y qué pasa si convive con uno solo de los progenitores?, ¿está previsto?, ¿cuál es el tratamiento que en esta proposición no de ley tienen las separaciones? Y otra pregunta: ¿las parejas de hecho se beneficiarían de esta deducción?, ¿en base a qué parte del texto de la misma se beneficiarían las parejas de hecho de esta

deducción?, puesto que no me parece que esté previsto ni mucho menos.

Es decir, por estas cuestiones técnicas, las cuestiones que ha dicho el grupo que me ha precedido y las que hemos expuesto, votaremos que no a esta proposición no de ley.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica la diputada Sra. Maria Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Idò em sap greu que els partits i els grups parlamentaris que es diuen de progrés en aquesta comunitat i que s'han anomenat d'aquesta manera no estiguin d'acord amb aquesta proposició no de llei que humilment hem presentat des del Grup Popular, perquè consideram que va en contra d'una part de la gent més sensible, de la gent que té menys disponibilitats econòmiques de la nostra comunitat, que només és un poc de bona voluntat i que ni tan sols en això el pacte de progrés està disposat a donar la raó o a donar suport a una iniciativa bona que puguem tenir des del Partit Popular.

Ens sap greu, això. Dir als dels PSM, que ens diuen que votaran que no perquè els fills ja tenen deduccions dins l'impost de la renda, que evidentment ja tenen deduccions, però nosaltres demanam que en tinguin un poquet més i que això és bo per a la gent d'aquí. Vostès no hi estan d'acord. Vostès ens diuen que això no soluciona el problema; hi estam d'acord, però nosaltres deim que ajuda un poc a fer més fàcil tenir fills. Els demanam a vostès que siguin un poquet més sensibles i vostès no ho són. Ens sap greu que vostès, que sempre parlen d'autonomia i de sobirania, i d'autogovern, idò ara amb l'impost de la renda de les persones físiques, el nou model de finançació autonòmica ens dóna la possibilitat que des d'aquí puguem posar en marxa unes deduccions a l'impost que afecten la gent d'aquí, i que puguem nosaltres, el Parlament, exercir la nostra, com dirien vostès, sobirania o autogovern, i en això vostès estan en contra. Ens sap greu, senyors del PSM, que una cosa tan senzilla com aquesta i que no suposa tants de doblers al Govern de la comunitat, que vostès s'hi oposin avui en aquesta comissió.

Quant al Sr. Diéguez, li he de dir que els que varen començar amb les deduccions sobre l'impost de la renda de les persones físiques va ser el govern del Partit Popular, i que nosaltres hem posat en marxa més deduccions a l'impost de la renda de les persones físiques que no vostès. Vostès només n'han posada una, nosaltres en vàrem posar més, Sr. Diéguez. Quins són els conceptes? Idò miri, els conceptes de parella, o de matrimoni, o de parella de fet, seran als conceptes que hi ha a la Llei tributària i que hi ha a l'impost de la renda de les persones físiques, que no sé exactament com defineixen el concepte de parella, d'home, de dona, si ha d'estar per l'Església, o separats o no, seran els conceptes tributaris que hi hagi a la llei i punt, i si evidentment una parella està separada i té un fill, faran la declaració de renda de manera individual cada un d'ells, i si

tenen fills idò es podran deduir d'una manera proporcional cada una de les parts de la parella aquest fill que hagin tengut d'una manera, idò..., o es prorratejarà en funció de les disponibilitats.

He de dir que avui, senyores i senyors diputats, han perdut una oportunitat de votar aquesta iniciativa del Grup Popular que simplement el que pretén és fer més senzill, fer menys costós que una parella pugui tenir un fill. Tenim possibilitats, tenim les lleis necessàries i l'autogovern necessari per crear aquestes deduccions i vostès, els que s'anomenen de progrés, s'hi oposen avui aquí. Han perdut una gran oportunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica, Sr. Gomila té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. És evident que des del PSM volem que aquest parlament i el Govern exerceixin el dret d'autogovern que tenim a la nostra comunitat autònoma, i és evident que aquest dret s'exerceix també creant els serveis que la nostra societat necessita i demana, i aquests serveis, com li he dit abans, és la possibilitat que els fillets, d'una manera menys costosa, els fillets i les filletes, puguin incorporar-se al sistema educatiu molt abans del que ho feien fins ara, i per açò des del Govern s'inverteixen i es gasten els diners en el servei educatiu de zero a tres anys com mai no s'havia fet.

Per part nostra creim que és important que la nostra comunitat autònoma tenguí uns serveis públics molt ben estructurats i de qualitat i per a açò es necessiten recursos i, sobretot, perquè si aquests serveis funcionen i funcionen bé qui més els utilitza són les persones amb manco recursos de la nostra societat, i per açò nosaltres no entrem en la demagògia de llevar 25.000 pessetes a la declaració de renda perquè creim que és més important que la nostra societat tenguí uns bons serveis públics i que qui més utilitza els serveis públics, com li he dit abans, són les persones amb manco recursos, més desfavorides. Per açò donam suport a les actuacions que el nostre govern pren pel que fa a donar millores a la qualitat de l'ensenyament i sobretot en eixamplar l'edat de l'ensenyament de zero a tres anys molt més que amb aquestes desgravacions que vostès plantegen a la declaració de renda.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Hombre, a la vista de las palabras que se han dicho tengo que recordar y tengo que poner sobre la mesa, para que se vea que la actitud del Grupo Parlamentario Popular no es más que simple demagogia; se trata de jugar con una serie de cuestiones más o menos entrañables para decir:

“Mire, es que el pacto de progreso no quiere apoyar a la familia, ni muchísimo menos”, cosas así, aportando unas proposiciones, ya digo, confusas, mal hechas y que priman a una determinada familia bajo vínculos eclesiásticos más que a nuevas formas familiares que se están dando ahora.

Precisamente preparando este asunto me he encontrado con un recorte de un periódico del 9 de noviembre del 2001, el cual dice: “El Gobierno -el Gobierno del Sr. Aznar López- aprobó ayer el plan integral de apoyo a la familia para el 2001-2004, en el que apoyará, ayudará a la maternidad, prestaciones por hijo”, etc., etc. Pero hete aquí que lo aprueba sin ninguna dotación económica, y tanto es así que lo aprueba sin ninguna dotación económica y sin ningún tipo de ayuda ni nada, que el Grupo Parlamentario Popular, desesperado, supongo, de esperar las ayudas que no se reciben por parte del gobierno central, como habían anunciado en noviembre del 2001, que vaya tiempo que han tenido, pues ahora tratan de venir con una proposición no de ley ciertamente confusa y un poco mal hecha para ver si aquí se puede solucionar el problema.

En cuanto a que se ha hecho por parte del gobierno de progreso una sola deducción, pues no señor, no señor. Yo le voy a recordar: por los gastos de adquisición de los libros de texto de segundo ciclo de educación infantil, creada por Ley de acompañamiento de presupuestos del año 2002; guarderías, centros escolares, por la custodia de menores de tres años, creada por la Ley de acompañamiento de presupuestos del año 2000; declarantes de más de 65 años de edad, beneficio creado por la Ley de acompañamiento de los presupuestos del año 2002; gastos por la adquisición o rehabilitación de vivienda para los jóvenes, beneficio creado por la Ley de acompañamiento de presupuestos del año 2000; declarante discapacitados físicos y psíquicos, creado por la Ley de acompañamiento -este es el suyo- del año 98, si bien se amplió de forma extraordinaria; y otro que hicieron también ustedes el año 98, declarantes con descendiente soltero y discapacitado físicos o psíquicos, también se amplió de forma extraordinaria. También se creó en el año 2002 los gastos por conservación de terrenos rústicos situados en espacios naturales protegidos, parques naturales, reservas naturales y monumentos naturales. Es decir, que la diferencia en pesetas es de 74 millones con el Partido Popular a 1.400 millones de pesetas, se lo digo en pesetas y será más fácil de entender, es lo mismo, 450.000 euros en la época del Partido Popular, 8,5 millones de euros en la época del pacto de progreso. La diferencia es enorme.

Ahora, lo que no entiendo es que se me diga que en caso de que estén separados, según la proposición no de ley que se hace por parte del Grupo Parlamentario Popular, en caso de que estén separados los cónyuges, se repartirá de manera proporcional. No señor, no señor; aquí dice textualmente: “Si los hijos nacidos o adoptados en el periodo impositivo conviven con los dos progenitores y éstos presentan declaraciones individuales, el importe de la deducción se prorrateará por partes iguales en la declaración de cada uno”. Eso significa que convivan. Si no conviven, herejes, al infierno. Decimos que es una concepción canónica de las deducciones por parte del Partido Popular enraizada en la tradición más pura de dicho partido, pero que naturalmente no podemos

comprender cómo se quiere castigar a las personas que por un motivo u otro están separados, o incluso a las parejas de hecho, que no están contempladas aquí porque no están contemplas en la Ley tributaria.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Salom, per què em demana la paraula?

LA SRA. SALOM I COLL:

Per veure si el que ens proposa el Sr. Diéguez és una transacció per acceptar aquesta proposició no de llei.

Si em proposa una transacció en aquest punt de les parelles de fet, o els separats o tal en la deducció, si és una transacció per acceptar la proposició no de llei o no. Simplement fer aquest comentari.

EL SR. PRESIDENT:

Jo no he sentit que hi hagués cap transacció, però si el Sr. Diéguez em diu que sí, per mi... Sí, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Dudo que una transacción salvara este (...) de su situación actual. Necesita un estudio profundo y rediseño completo.

EL SR. PRESIDENT:

O sigui que no hi ha transacció. Gràcies. Passarem a votació la proposició no de ley que acabam de debatre.

Vots a favor de la proposició no de llei?

Vots en contra?

No hi ha abstencions. Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 7; en contra, 9.

EL SR. PRESIDENT:

Queda, per tant, rebutjada la proposició no de llei que acabam de sotmetre a votació.

I.2) Proposició no de llei RGE núm. 2104/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a deduccions a l'IRPF per facilitar les tasques no remunerades a la llar.

I passam a una altra proposició no de llei, que és la RGE núm. 2104/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a deduccions de l'IRPF per facilitar les tasques no remunerades

a la llar. Per a la seva defensa té la paraula la diputada Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, des del Grup Popular hem presentat aquesta iniciativa que consideram que redunda en benefici de la igualtat d'oportunitats a la societat balear d'homes i dones. És una iniciativa que ajuda a la paritat i aquesta és una mesura real i efectiva que pot afectar un conjunt important d'homes i dones de la nostra societat, no com la Llei electoral de paritat que aprovat aquí el pacte, que només afectarà a la pròxima legislatura quatre o cinc dones més aquí en aquest parlament, i no afecta ningú més de la societat balear, és a dir, que ha estat una llei purament electoralista i d'imatge, i que nosaltres des del Partit Popular hem presentat aquí en el Parlament tot un conjunt d'iniciatives. Avui en veim dues en aquesta comissió, i al llarg d'altres comissions i en el plenari veurem altres iniciatives que són temes concrets i puntuals que creim que ajuden a fer més efectiu conciliar la vida familiar i laboral a les nostres illes dels homes i de les dones.

Amb aquesta proposta, que supòs que tindrà el mateix èxit que la iniciativa anterior i que cap del pacte no hi donarà suport, el que proposam és que a l'impost de la renda de les persones físiques a les Illes Balears es creï una deducció per facilitar les tasques no remunerades a la llar, i que el cònjuge que faci aquestes tasques no remunerades es pugui aplicar una deducció a l'impost de la renda de les persones físiques de 120,20 euros, que són unes 20.000 pessetes. Consideram que aquesta és una deducció senzilla, modesta, però que ajudarà un conjunt de persones important dins la nostra comunitat, que els farà més senzill, els farà més bo de dur el fet que, per estar i per tenir formada una parella i tenir unes responsabilitats dins la llar i que això implica que no pot tenir una altra feina i no pot tenir un sou per poder contribuir a les despeses per mantenir la unitat familiar, idò almanco, ja que aquesta persona fa una tasca, fa una feina important dins la llar, idò que aquests homes o aquestes dones es puguin aplicar aquesta deducció.

De totes maneres és important veure aquí que en aquesta comissió, que estam discutint aquest tema tan important, tots els del pacte de progrés siguin homes, en aquesta comissió, curiosament. Curiosament aquí no hi ha cap dona del pacte de progrés que pugui fer sentir la seva veu en aquesta comissió d'Hisenda, cap ni una. Això és la paritat que vostès volen imposar a la resta de partits polítics d'aquest parlament, és a dir, vostès des del Govern volen imposar al Partit Popular, que som l'únic grup que estam a l'oposició, que a les pròximes llistes electorals hi ha d'haver un home i una dona, que això és una (...) com un piano, és un doi, això, perquè això no contribueix en res a fer més fàcil el fet que la dona es pugui incorporar al món laboral, no contribueix en res a facilitar les condicions laborals de les dones perquè puguin fer més fàcil conciliar la vida familiar. En canvi aquí des del Grup Popular en aquesta comissió som tres les dones del Partit Popular que defensam aquesta iniciativa i els nostres companys també estan, evidentment, d'acord en el fet que si són ells, els homes, que han de fer feines no remunerades a les llars, idò també ells han

de tenir la possibilitat de poder-se aplicar aquestes deduccions dins l'impost de la renda.

Crec que avui, senyores i senyors diputats, del pacte de progrés, el que es diu en bon mallorquí mostraran el llautó. Al que sí ajuda, el que sí beneficia les dones a conciliar la vida familiar i laboral, vostès aquí s'hi oposen, i amb una mesura només d'efecte, d'imatge com pugui ser la Llei electoral, tots s'hi sumen per fer campanya electoral.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn de fixació de posicions? Sr. Bosco Gomila, pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Molt breument, Sr. President. Són dues proposicions no de llei molt similars i en una línia molt igual una de l'altra i per tant donaríem per reproduïda la intervenció que hem tingut amb el nostre posicionament a l'anterior proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Antoni Diéguez té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Se nos dice en un principio que esta norma es para procurar que haya más igualdad entre hombre y mujer y se nos acaba diciendo que es para favorecer a la mujer, como si primar que se quedara en casa fuera favorecer a la mujer, como si dar un dinero para que uno de los cónyuges se quede en casa sea primarlo. No lo acabo de entender y creo que sí, que subyace detrás una mentalidad que se pone de relieve cuando se avanza en el debate.

Aquí sí que está mejor explicado que en la otra proposición no de ley lo que se entiende por una unidad familiar a los efectos de esta pretendida deducción, y se dice: "Se entenderá que uno de los cónyuges realiza estas tareas cuando en una unidad familiar de las previstas en el artículo 68, apartado a)...", es decir, esa unidad familiar es una unidad familiar que no está conformada, ni mucho menos, por una pareja de hecho, ni muchísimo menos, porque no son aquellas a las que se refiere el artículo 68, apartado a), regla primera de la Ley 40/1998, de 9 de diciembre; no están amparadas ni muchísimo menos. Es decir, que sólo se pretende con esto apoyar aquellas que estén debidamente casadas por la iglesia que corresponda, vamos, suponemos que en esto sí que se permitirá que estén casados por una iglesia o por otra, pero en fin, solamente a éstas.

Por este motivo y por considerar que no está tan claro, ni muchísimo menos, que esto pueda ser una medida que ayude, como se ha dicho en la intervención, que no en el texto, a la

mujer, pues vamos a votar en contra de esta proposición no de ley.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica la diputada Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, estam perdent aquí una oportunitat, una oportunitat important per ajudar un col·lectiu important d'homes o de dones, no només de dones, sinó que aquells de la unitat familiar, estigui formada com estigui formada, casats pel civil o per l'Església, m'és igual això, no en faré cap discussió, d'això, Sr. Diéguez, si un dels dos vol quedar a ca seva d'una manera voluntària per realitzar les tasques de la casa, nosaltres proposam que aquests senyors o aquestes senyores puguin tenir una deducció de 120,20 euros a l'impost de la renda de les persones físiques, i vostès neguen això.

No deim nosaltres que pressuposam que són les dones que han de quedar a ca seva a fer les tasques domèstiques de la casa. No, no, homes o dones, qui la parella decideixi o qui voluntàriament vulgui quedar a ca seva perquè se sent més realitzat d'aquesta manera. Ens és igual, però consideram que ja que dur endavant una casa i fer les feines de la casa és una feina com pugui ser-ho una altra, ja que això no està remunerat ni ningú no paga un sou a aquesta persona que fa aquesta feina, com a mínim que a l'impost de la renda de les persones físiques, ja que tenim sobirania, autogovern suficient per poder posar en marxa unes deduccions damunt l'impost de la renda idò posar-ho en pràctica. Això és el que demanam des del Grup Popular.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Contrarèplica. Sr. Diéguez per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Lo que no me ha quedado claro y no ha aprovechado el turno de su intervención para aclararlo la portavoz del Grupo Parlamentario Popular es si apoyaban que de estas deducciones se beneficiaran las parejas de hecho, esto no me lo ha dicho, si reconocen las parejas de hecho, pese a que según creo recordar votaron en contra de esa ley. No, no, me gustaría...porque tal como está puesto no está ni mucho menos claro, porque ya le digo tal como se indica aquí una (...) en el artículo 68, pues no está ni mucho menos claro, más bien todo lo contrario, lo que dice aquí es que no se pueden beneficiar las parejas de hecho. Entonces si en otro momento el artículo 68, apartado A, regla primera de la Ley 40/1998 de 9 de diciembre dice lo que es una unidad familiar y si lo ve allí podrá comprobar como las parejas de hecho están fuera de esa consideración.

Por tanto, ya digo vamos a mantener nuestro voto en contra de esta deducción. No sin antes recordar, sin duda, la diferencia que había una vez más entre los 1.400 millones que se dedican por el Gobierno de progreso para deducciones del impuesto de la renta de las personas físicas y los apenas 74 millones que se dedicaban antes, inferiores incluso a la publicidad que se hacía de la existencia de las mismas deducciones.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sra. Salom?

LA SRA. SALOM I COLL:

Jo només vull demanar al Sr. Diéguez si això torna a ser una transacció això o no. Si és una transacció nosaltres hi estam d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, vostè ha presentat una transacció?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No, no he presentado una transacción porque no se puede presentar una transacción en un trámite tan sencillo y para un tema tan arduo y tan complicado, puesto que habría que especificar claramente que tipo de parejas...

EL SR. PRESIDENT:

No, jo només li demanava si havia presentat una transacció. Vostè em diu que no i s'ha acabat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Lo explico por las dudas que pudiera haber, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passam a la votació de la proposició no de llei que hem debatut.

Vots a favor de la proposició no de llei?

Vots en contra?

No hi ha abstencions.

Resultat de la votació.

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 6, en contra 9.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, queda rebutjada la proposició no de llei que acabam de sotmetre a votació.

II. Debat de l'escrit RGE núm. 5597/00, presentat pel Tribunal de Comptes, sobre l'informe anual de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'any 1998.

III. Debat de l'escrit RGE núm. 783/02, presentat pel Tribunal de Comptes, sobre l'informe anual de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'any 1999.

Passam al debat dels escrits del Tribunal de Comptes i aquí hi ha uns portaveus que m'han fet arribar que es podria fer el debat conjunt de l'escrit del 98 i del 99. No sé si hi ha algun inconvenient per part d'algun grup? No. Idò farem el debat conjunt de l'escrit número 5597/00 i del 783/02, escrits presentats pel Tribunal de Comptes, mitjançant els quals es tramet l'informe anual de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'any 1998 i 1999. Dir-los que era habitual que aquests escrits venguessin amb l'informe de la Comissió Tècnica Assessora, però com que aquesta Comissió Tècnica Assessora no està actualment en actiu, per no demorar més la presentació d'aquests escrits els hem dut aquí a comissió.

Grups que volen intervenir? Gràcies. En nom del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, certament cada vegada que arriba aquest informe anual fer la reflexió de la importància de posar-nos d'acord i tant de bo que fos en aquesta legislatura perquè hi hagués la Sindicatura que ens permetés un debats amb la presència del President de la Sindicatura, o alguna fórmula que donés més relleu i per ventura més profunditat a un debat que segurament i tradicionalment en aquest Parlament hi hem entrat poc, com és el debat de la liquidació dels pressuposts i de la seva execució real, cosa que efectivament si ens hi aboquéssim donaria per molt més joc que no el que de moment estam tramitant. Tots sabem que aquests darrers anys tota l'evolució que està duent l'execució pressupostària ens du a què els debats de les liquidacions hauria de ser molt més rellevant políticament, fins i tot a l'alçada del debat sobre l'aprovació inicial dels pressuposts, cosa que en aquest moment i també perquè els informes resulten molt tècnics i és difícil fer-ne una valoració política en el nivell proporcional.

Dit això, en aquests moments ens trobam amb aquest informe del Tribunal de Comptes, una altra vegada la punta, la conveniència indiscutiblement per fer el debat polític seria molt interessant que hi hagués aquesta elaboració per programes, que encara no el tenim fins ara on s'ha imposat el pressupost per programes, seguint un *copy-paster* del Tribunal de Comptes que ens ho està demanat des de fa una dotzena d'anys i que les properes liquidacions per ventura ens permetran més una anàlisi un poc més política. Es repeteixen també alguns retrets de caràcter més aviat tècnic, com és el manament de pagament

a justificar, sobretot per les expropiacions, que creim que s'ha de donar raó en el Tribunal en el 98 i el 99, respecte del tractament que es dóna a aquesta figura. Per altra banda també es detecten, com és habitual i han estat molts d'anys crec de fer-ho veure i de debat en aquesta cambra, sense resultats fins ara, amb la cosmètica en l'apartat d'inversions, que es du a capítol 7, a capítol 6, sobretot el capítol 7 molts d'elements que no són d'inversió, però que convendria que, supòs que vesteix més sobretot per un debat que, jo diria que sobretot en els anys 90 es va caracteritzar per ser molt econòmic.

Per tant, la classificació econòmica dels pressuposts va ser molt rellevant, capítol 1, capítol 2 i capítol 3, en comptes de si es gastava en educació, en sanitat o amb quines qüestions es gastava i que per part nostra sempre ha estat un debat molt més rellevant. Del 98 parlem d'uns 3.000 milions de pessetes, del 99 ara no tenc la dada, però el Tribunal ens parla que haurien de ser partides que no són pròpies d'inversions, sinó que són de pressupost ordinari. Es destaca també una altra cosa, que afortunadament ja està resolta, però que hem estat arrossegant desgraciadament molts d'anys i és el deute del Consell de Mallorca, bàsicament en el Consell de Mallorca, però també d'altres consells, però el 95-99 centrat en el Consell de Mallorca, l'any 98 es parlava d'aquests 3.200 milions de pessetes que devia el Govern al Consell de Mallorca, jo crec que el Tribunal deu quedar sorprès de la magnitud, el 80% dels crèdits que té el Govern de les Illes Balears sigui amb el Consell de Mallorca i afortunadament aquesta situació es va saldar, no record si era l'any 99 o 2000.

Un altre clàssic d'entre les recomanacions del Tribunal, que confiem que en els propers informes i per la informació que tenim serà més satisfactori, és a favor de les subhastes, perquè com molt bé apunta, els concursos expressen un nivell de baixa, un nivell d'estalvi per l'Administració molt inferior al que normalment surt de les subhastes. I tanmateix és molt difícil anar a una subhasta quan els projectes, quan els plecs estan mal redactats. Un altre tret tradicional és la facilitat i la normalitat en què es fan modificats de projectes, especialment en inversions importants, aquí fragmenten alguns projectes de carreteres, especialment el més voluminosos, en els quals el mateix Tribunal no compren com coses que són absolutament previsibles no han estat previstes en els projectes i després hi ha magnituds de modificacions importants.

Certament els temes són complexes, no vol dir que cap Administració els pugui resoldre satisfactòriament a tots, però l'esforç per no asseure-nos amb una manera de fer les coses basada en cobrir expedients, sinó en treure la màxima eficàcia, realment hauríem de fer cas i profit d'aquestes recomanacions que fan els informes del Tribunal. Una darrera punta en aquest tema de la contractació, són els terminis, que efectivament no es compleixen els terminis, bàsicament amb l'excusa del modificat, però resulta especialment important i significatiu quan hi ha hagut moments i contractacions en els quals l'element per decidir a quina plica es donava era el termini d'execució. Jo crec que a finals dels anys 90 sobretot, a nivell de Govern de les Illes Balears, però ho hem vist sovintejar dins l'Administració local que ara evidentment aquí no en feim el seguiment, uns dels arguments que es posen en els plecs, no

sé si d'una manera un poc hipòcrita, però en aquest cas amb molt poc rigor, és baixar el nivell de mesos del termini d'execució, després s'adjudica l'empresa que vol fer aquella obra amb menys temps, ho fa amb molt més temps i no té cap conseqüència, ni una. Clar aquí el frau, o les conseqüències d'haver primat aquesta aposta, aquesta previsió, realment resulten no innòquies perquè l'altra contractista que no es va veure en condicions, no va considerar-se capacitat per fer aquesta rebaixa de temps, que no sabrem mai si ho hagués fet més prest que aquest altre.

Per tant, són consideracions d'aquesta mena evidentment les que ens fa el Tribunal, per ventura cada vegada més va entrant en algun element d'eficàcia, d'eficiència, però segurament no és un Tribunal de Comptes el que ens hagi de fer la reflexió de política de com s'han gastat els doblers, sinó senzillament de si s'ha complert o no la llei. Tard o d'hora aquest Parlament crec que hauríem de fer una reflexió de tots, ara parlem del 98, 99, 2000 i 2001, sinó en general com a control en el Govern i tant de bo que els que posem aquesta mostra sigui el Govern actual i per tant, la majoria que li dóna suport que vulgui ser fiscalitzada és que establim un debat que puguem aprofundir políticament sobre com s'han gastat els doblers i no només si s'ha complert o no la legalitat, que de per si és un debat interessant, però segurament més interessant encara seria fer un debat profund de com s'han gastat.

Per part nostra en primera instància res més, valorar allò que s'ha dit. En qualsevol cas si hi hagués una major profunditat en la línia que nosaltres apuntàvem per part de qualsevol dels grups, mirarem d'intervenir-hi i participar d'aquest control en el Govern, que indiscutiblement és fer un debat sobre la liquidació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Tirs Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. D'ençà que no hi ha aquesta comissió especial revisora de comptes, no havent-hi Sindicatura de Comptes, val la pena fer una primera reflexió i és què feim. Així com la discussió dels pressuposts és important perquè és una previsió, no és un document tancat, allò que és pretén és que sigui la despesa durant un any que està per venir, és un cant cap al futur, que aprova el Parlament, que executa el Govern, el Govern té la responsabilitat d'executar, s'atracarà més o manco en aquestes previsions, si n'és el cas, de vegades hi ha situacions extraordinàries que fan la desviació, però per sobre hi ha allò que aquí hauria de ser la Sindicatura de Comptes i com que no hi és hi ha el Tribunal de Comptes que fiscalitza la legalitat.

La discussió de com els ha gastat és una discussió política que defuig en certa manera en el moment de fiscalitzar la legalitat, l'informe que fa el Tribunal de Comptes sobre quina és

la situació financera, quins són els motius de desacord que pugui tenir amb la liquidació d'un pressupost, el que sigui, sigui el del 98, el 99 o anys successius. En aquest cas hi ha, malauradament, unes condicions que es van repetint i que part del Parlament, aquest pas parlamentari l'única força que podria tenir serien les recomanacions damunt l'executiu dient, escolti estam constatant que vostès no compleixen aquestes parts de la legalitat, aquests punts, que és prou important, però que efectivament sense Sindicatura de Comptes açò queda amb un debat un poc tebi.

Sí que podem fixar-nos amb unes qüestions molt puntuals. Primer de tot hem de constatar que hi ha una diferència entre el criteri del Tribunal Constitucional i la legislació que és d'aplicació en aquesta comunitat autònoma en referència als pressuposts, endeutament, utilització dels (...) d'anys anteriors, etcètera. Fa unes recomanacions però no s'atreveix a dir que és il·legal perquè efectivament aquí s'han complert les lleis de pressupost i la Llei de finançament de la comunitat autònoma, s'han aplicat lleis que estaven aplicades aquí. Per tant, la divergència serà de criteri, però en absolut podem repicar dient que l'executiu corresponent, en aquest cas òbviament no és del meu color polític, però no tenc cap inconvenient en dir-ho, té poca discussió. N'hi ha que sí que en tenen prou, de discussió, i les recomanacions estan reflectides i any rera any, a pesar de la meua absència en anteriors anys, però sí hi som ara, bé molts anteriors sí és una qüestió de temps i d'edat que és una referència innecessària en aquest moment per al meu optimisme.

Però sí l'incompliment de la Llei de patrimoni de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per no haver-se confeccionat l'inventari general de béns i drets, que a hores d'ara no està fet. L'incompliment de l'obligació prevista a l'article 12 de la Llei 5/86 d'elaborar la plantilla orgànica que afecta els òrgans d'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que pot estar segons les meves referències, es pot estar elaborant però encara no està acabat, ni encara està reflectit a cap pressupost. L'obligació d'incloure les modificacions de crèdit al detall de les modificacions relatives a classificació funcional de la despesa en funció dels programes, etcètera. Aquí devora hi ha una petita controvèrsia amb els executius generals, que és l'aplicació precisament de les lleis pròpies d'aquí i que açò es podria solucionar, o es solucionarà, quan sigui d'aplicació o quan s'hagi aplicat totalment el Pla general comptable de les administracions públiques i hi ha una sèrie d'elements que sí feren els executius. Els executius ja sigui per falta de temps o sigui per altres circumstàncies que no és motiu en aquests moments ara d'analitzar, però sí s'ha d'avisar que és una pràctica no convenient, no perquè hi hagi ningú que pugui ser acusat de fer una malversació o coses dolentes que motiven moltes vegades primeres pàgines dels diaris, sinó perquè és una pràctica poc clara i que ajuda poc al coneixement per part del públic de com s'han gastat els diners.

Em referiré molt breument a primer de tot, deficient composició de mesos de contractació, amb alteracions cronològiques irregulars i excessiva utilització del concurs en redacció de projectes i execució d'obres, per part d'empreses directament relacionades amb el Govern. Baix nivell d'execució

dels crèdits de capítol 6, inversions reals, estam parlant d'un 63% d'inversió a l'any 98 i un 60% a l'any 99. I l'existència de contractes, en els quals es facturaren i reconegueren obligacions per prestacions realitzades en anterioritat a l'adjudicació i formalització dels mateixos. També podem reflectir de l'any 99 per exemple, l'existència de 5 contractes adjudicats mitjançant concurs, allà on la forma de valoració dels criteris d'adjudicació i atribució dels punts corresponents a les ofertes presentades pels licitadors s'establí després d'haver obert els sobres i conèixer el contingut dels mateixos. Són pràctiques que poden tenir una justificació d'eficàcia, de rapidesa, d'allò que vostès vulguin, però han de fugir la forma normal de maneig dels doblers públics, que són doblers públics, no convé que sigui una pràctica recomanable.

Per tant, jo crec que des del Parlament convé fer evident a qualsevol executiu, a l'actual, que situacions com les succeïdes a liquidacions de pressuposts anteriors, no poden tenir en absolut el suport del Parlament. En certa manera feim un poc, si em permeten l'expressió, de "*Pepito grillo*" dient hem llegit l'informe del Tribunal Constitucional i hem descobert que aquestes pràctiques han existit, si vostès les fan tenguin en compte que tenen el Parlament en contra, perquè no és un bon procediment de claredat, que és allò que vol, perquè els diners sempre és covard, de claredat de com s'han gastat els diners que ha pagat el ciutadà. Així és com també constata l'existència de societats participades, societats públiques, que en el moment de fer-se aquesta ajuda estaven en una situació de dissolució, segons la Llei de societats anònimes. Són petites coses, no estam imputant des del Grup Socialista que hi ha hagut cap persona que hagi fet, ni negoci, ni una malifeta damunt els fets, però així és com ho reflecteix l'informe del Tribunal de Comptes i creim que seria important que els grups representats en aquesta cambra, sense canviar una coma perquè estan copiades les propostes de resolució que presentarem, són còpia quasi literal d'allò que diu el Tribunal de Comptes, però sí creim que és convenient que els executius, en aquest cas l'executiu actual del pacte de progrés, faci una reflexió damunt aquestes idees que aquí aprovam, com a conductes poc recomanables, o no recomanables, o clarament millorables que pugui tenir qualsevol executiu en el maneig dels fons públics.

I en aquest sentit presentarem les propostes de resolució. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Margalida Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam amb un debat conjunt dels dos informes del Tribunal de Comptes de l'any 98 i 99. També lamentam des del nostre grup que avui tampoc no podem debatre els informes que anualment feia la Comissió Tècnica Assessora, crec que en aquest moment no està funcionant i per tant, en aquesta legislatura ens trobam que no tenim ni Sindicatura de Comptes, ni tampoc tenim la

Comissió Tècnica Assessora que funcionava habitualment en el Parlament. Per tant, en aquesta legislatura haurem sortit perdent amb allò que fa referència a la liquidació del pressupost d'aquesta comunitat autònoma.

Per tant, ens centrarem únicament en els informes del Tribunal de Comptes, com bé ha dit el President, que és amb allò que únicament disposam en aquest moment. Voldria destacar dels informes del 98 i 99 que amb aquests dos informes es posa fi a l'anterior legislatura, governada pel Partit Popular, amb la particularitat que l'exercici de l'any 99, la seva execució va ser compartida, compartit pel Govern del Partit Popular i compartit pel Govern del pacte de progrés. Per tant, hi ha una corresponsabilitat d'aquest exercici 99, no del 98 que va ser íntegrament gestionat pel Partit Popular. Dir també que el pròxim informe que ja vendrà, o tindrà entrada en aquest parlament ja serà íntegrament de la gestió actual del Govern del pacte d'esquerres i per tant, veurem quin ha estat el resultat de la gestió pressupostària, un cop s'ha fet un canvi de Govern en aquesta comunitat autònoma.

Començam per l'informe de l'any 98, jo sí voldria fer una distinció entre els dos informes, sense voler fer una anàlisi exhaustiu de l'any 98, perquè tots tenim aquest informe, però sí voldria destacar aspectes rellevants d'aquest informe, que els altres portaveus que m'han precedit no ho han dit i que són aspectes que consideram positius de la gestió que es va du a terme l'any 98. El pressupost de l'any 98 d'aquesta comunitat autònoma va ascendir a 120.000 milions de pessetes, un 66% respecte al de l'any 97. Aquest espectacular augment va ser motivat per l'assumpció de les competències d'ensenyament, una transferència molt important per a aquesta comunitat autònoma i una transferència que ens va dotar d'un major autogovern, una transferència ben feta, encara que s'hagi qüestionat per altres grups parlamentaris, no per tots els grups parlamentaris que fins i tot apostaven per una transferència menor. Però sí vull destacar que aquest any 98 va ser un exercici important per a aquesta comunitat autònoma perquè va suposar, només pressupostàriament un 66% del nostre pressupost.

D'aquest important xifra pressupostària que per primera vegada tenia un pressupost d'aquesta comunitat autònoma, tan l'execució dels ingressos com l'execució de despeses va ser una execució molt òptima i així ho posa de relleu el Tribunal de Comptes. Hem de tenir en compte que del pressupost de despeses es va executar un 90% del mateix i del pressupost d'ingressos es va executar un 113%, això implica que aquesta comunitat autònoma i el Govern del Partit Popular va ingressar més del previst, la qual cosa demostra una bona política pressupostària en matèria d'ingressos i que respecte el pressupost de despesa la gestió va ser molt eficient en la mesura que el 90% del pressupost es va gastar dins l'exercici pressupostar. En qualsevol cas els números varen quadrar convenientment.

Com a conseqüència d'allò que he dit, l'exercici del 98 va tenir un saldo pressupostari amb un superàvit de 7.352 milions de pessetes, aspecte aquest que hem d'aplaudir en la mesura que el Govern del Partit Popular que sempre ha apostat per una

gestió pressupostària seriosa i rigorosa, va deixar al pacte de progrés una molt bona herència, un superàvit només pel que fa a l'exercici del 98 de 7.352 milions de pessetes, una xifra jo crec que molt positiva. La política d'anar acumulant dèficits pressupostaris perillosos no ha estat mai el model que ha seguit el Partit Popular quan ha governat. De la mateixa manera i un altre element de la bona herència que els va deixar el Partit Popular és el tema del deute. Una política contrària a l'endeutament com a forma de finançament, que no és res més que hipotecar el futur, és també una aposta del nostre model pressupostari i que crec que el pacte d'esquerres en l'actualitat no pot presumir. Així l'any 98 la càrrega financera de la comunitat autònoma estava situada en un 7%, molt lluny del límit de LOFCA la que era un 25% i així ho posa de relleu l'informe del Tribunal de Comptes.

Quant a les recomanacions que ens fa el Tribunal de Comptes en el seu informe, respecte l'any 98 i que tal vegada és el més important de l'informe, crec que és un motiu d'orgull per a tots nosaltres que aquestes siguin poques i sense que cap d'elles detecti cap irregularitat significativa. De fet, si hi hagués hagut alguna irregularitat jo crec que el conseller d'Hisenda s'hagués preocupat de fer la respectiva roda de premsa, donat que aquest informe es va aprovar dia 30 de novembre de l'any 2000, que estava aquí pendent des de feia molt de temps. Les recomanacions que fa el Tribunal de Comptes fan referència a aspectes tècnics de compatibilitat pública, com a recomanacions que efectivament es fan cada any i que varen ser solucionades un cop es va aprovar el Pla general de comptabilitat pública per ordre del conseller d'Hisenda dia 23 de desembre de l'any 98. Per tant, esperam que en el futur ja no surti aquesta recomanació. Podem destacar que no es fa cap referència, ni cap recomanació respecte la contractació administrativa, per tant, hem de reconèixer el mèrit de què amb un pressupost tan elevat la contractació administrativa es va fer correctament. En definitiva hem de dir que l'informe de l'any 98 creim que és un informe, que valora positivament una bona gestió pública i que en aquest sentit vull deixar constància des del nostre grup la felicitació a la feina que va du a terme el Govern autonòmic de l'any 98.

Passam a l'informe de l'any 99 i voldria destacar d'aquest informe els següents aspectes. El pressupost de la comunitat autònoma per a l'any 99 va ascendir a 134.000 milions de pessetes que va suposar un increment de l'11% respecte a l'any 98. L'exercici de l'any 99 es va tancar amb un superàvit pressupostari de 1.858 milions de pessetes, per tant, és d'aplaudir que no es generés cap dèficit pressupostari, encara que aquest no fos tan elevat com el de l'exercici 98. Pel que fa a l'endeutament durant l'any 99 es va autoritzar un nou endeutament a llarg termini de 538 milions de pessetes, d'acord amb els escenaris de consolidació pressupostària pactat amb el Govern central, a conseqüència del model de finançament autonòmic. En qualsevol cas, la càrrega financera continua a uns nivells molt baixos respecte al límit fixat per la Llei orgànica de finançació de les comunitats autònomes.

De les recomanacions que fa el Tribunal de Comptes, hem de destacar que aquestes són més nombroses que les que es feren l'any 98, si bé la majoria fan referència a aspectes tècnics

que, evidentment, han de millorar els governs que estiguin gestionant. Sí podem destacar que sí es fa en aquest informe una recomanació respecte de la contractació administrativa, que no constava a l'anterior informe del 98, i és el relatiu al tema de les subhastes i el concurs a què ja han fet aquí referència els portaveus que m'han precedit. Efectivament, el Tribunal de Comptes fa una recomanació que per a les obres s'utilitzi més el sistema de subhasta i no del concurs. La realitat és que els governs, quan estan en la seva gestió, se n'adonen que el sistema de subhasta és un sistema que fa perillar molt les obres, perquè precisament les baixes que originen les subhastes pot fer que siguin, no temeràries, perquè es podrien excloure de la licitació, però sí quasi temeràries; tothom que ha estat a un govern o està governant sap del perill d'aquesta forma de contractació. No obstant, evidentment, la recomanació que fa el Tribunal de Comptes és que s'utilitzi aquesta forma de contractació per a les obres i, evidentment, els governs han de fer cas d'aquestes recomanacions, que expliciten que hi ha formes per controlar que no es puguin produir problemes, com la supervisió de projectes, etc.

En definitiva, les altres recomanacions ja són més de caràcter tècnic i es fan a altres informes, i que ja dic que en els temes del Pla General de Comptabilitat Pública que es va aprovar l'any 98 i que es posa en marxa, esper que en el futur no es torni a fer. I dir que ja no hi ha més recomanacions que es puguin destacar, i dir també que d'aquest informe de l'any 99 crec que també podem fer en aquest Parlament una valoració positiva de la gestió pública o de la gestió pressupostària que es va dur a terme l'any 99. I en aquest sentit, dir que esper i desig que els pròxims informes del Tribunal de Comptes que arribin a aquest Parlament siguin de la mateixa tònica que els que fins ara hem debatut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn de rèplica, algun grup parlamentari en vol fer ús? Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. No hi ha dubte que s'ha tocat un punt clau, que és aquest del control per part de la pròpia autonomia, amb la Comissió Tècnica Assessora; certament, aquest gest per promoure i per impulsar la sindicatura l'hem de valorar i certament seria greu, com apuntava la portaveu del Partit Popular, si hagués acabat la legislatura. Jo encara confii i no crec que sigui només una responsabilitat de la majoria, però bàsicament; però, evidentment, la sindicatura de comptes ha de ser fruit d'un ampli consens, bàsicament pels seus nomenaments, i probablement, si al final ha servit aquesta dimissió en bloc per provocar el nomenament de la sindicatura de comptes jo crec que al final haurà estat positiva. En qualsevol cas, certament tenim aquesta responsabilitat, uns una mica més que els altres, però crec que tots, perquè ens hem d'entendre amb aquesta situació. I no compartesc el pessimisme de la portaveu quant que en aquesta legislatura

haurem anat a menys, perquè vull pensar i pens que aquesta legislatura que no ha acabat acabi amb una fita important dins l'autonomia, que és el nomenament d'aquesta sindicatura de comptes; i, si pogués ser, fins i tot alguna mena de regulació, alguna proposta tenim dins el reglament, de com és que s'hagin de debatre les liquidacions, la presència del president del Tribunal per donar-ne compte o per donar més *chance* al debat i potenciar els debats sobre l'execució pressupostària.

Dit això, no podia quedar sense contrapunt el fet que algun diputat encara d'aquesta cambra, després d'haver constatat i haver tocat amb les mans que amb tres anys hem passat de 40.000 milions de pessetes, de menys de 40.000 milions de pessetes en educació a més de 60.000 milions de pessetes, o de l'ordre de 60.000 milions de pessetes, -ara hauré de xerrar de memòria perquè no tenia aquesta dada- encara constatant això s'hagi de parlar d'una bona transferència. Si la ignorància sol ser poca excusa per al compliment dels pressuposts o per gestionar els doblers públics, en aquest moment ja no es pot al·legar i trobar representants del país que encara bravegin de la competència de la transferència que es va fer en educació, com a mínim no haver entonat el *mea culpa*, que tothom es pot equivocar, i no haver vist que va ser un fiasco i un molt mal negoci, molt mal negociat, i per descomptat en una situació que ens instal·lava en una despesa per alumne, una despesa per professor, etc., molt per davall de la mitjana de l'Estat, ho trobam lamentable. I sincerament li dic, Sra. Cabrer, que en aquestes coses ens agradaria que hi hagués una pinya, perquè a tots ens interessa, al Partit Popular, al PSOE, a tots, a nacionalistes o no nacionalistes, que l'educació de les Illes Balears estigui ben dotada. Després, dins el conjunt del que tinguem com a transferència, com a doblers de la nostra sobirania, com apuntava la Sra. Salom, i jo li agraeixc que introdueixi aquest concepte dins el seu vocabulari i dins la seva terminologia de debat polític, la veritat és que tal vegada posarem més èmfasi en unes despeses o en unes altres; nosaltres n'hi posaríem molt o intentem posar-n'hi tot el que puguem de la misèria que en aquest moment encara la nostra sobirania pot gestionar. Ara, d'aquells doblers de l'any 98 als que es gestionen ara, la diferència és tan important que crec que seguir-ne bravejant és molt delicat.

Per altra banda, senzillament, apuntar que no, la nostra lectura ni del romanent de tresoreria ni d'una cosa que jo consider que seria més ajustat i més correcte parlar que del resultat pressupostari, perquè al cap i a la fi són xifres ja més depurades, respecte de tot el que siguin despeses plurianuals, despeses que estan tanmateix finalistes o que tanmateix estan compromeses, creim que no són els nombres ni molt menys que s'han apuntat, 100.000 milions de pessetes, jo no sé d'on surt aquesta dada. Nosaltres parlem d'un romanent que se situava en 11.000 milions de pessetes, el romanent de tresoreria a l'any 98, i de 13.000 el 99, i d'un resultat pressupostari molt més ajustat, de 128 milions de pessetes en el 98, i dels 3.000 de l'any 99 que, tanmateix, reconeguem-ho, crec que és important saber-ho, que a l'any 99 hi va haver un fiasco pressupostari fonamental que tots haurem d'avaluar i que tal vegada no serà el moment d'obrir el debat, que és ISIQUEMA, la sentència d'ISIQUEMA i el deute associat a haver de tornar aquests doblers són la diferència, aquesta sí, són 7.000, són els 11.000

corregits, efectivament són 7.000 milions, nosaltres sentíem cent, cent, cent, i dic, bé, no sé d'on sortia, però cent i set, de vegades, perdoni president que introdueixi aquesta cosa que de vegades serà mal d'explicar dins el *Diari de Sessions*, però senzillament se'ns apunta que no se xerrava de cent, sinó de set, i aquí sí que ja els números ens quadren. Són doblers importants, però evidentment després corregits i depurats pel que és el resultat pressupostari de l'exercici, certament queda molt més fitat i a punt d'una cosa: 128 en el 98, i en el 99, si tenim en compte l'ISIQUEMA, i per descomptat no queda més remei que tenir-lo present, hi ha dèficit. Si no tenim en compte l'ISIQUEMA, com a una cosa excepcional, la sentència que, al cap i a la fi, es recompon posteriorment, evidentment hi ha una situació positiva.

Pensam que és important, evidentment, i compartim a valorar positivament que la despesa es faci i en la resta acabar insistint a fer cas a aquestes recomanacions, donar suport a la postura del Grup Socialista, de què aquestes consignes es donin al Govern a través d'assumir aquestes consideracions i fer una miqueta d'anàlisi crítica. I per altra banda, fer una reflexió conjuntament, i veim que compartida, de mirar entre tots d'insistir i millorar quant a abast i èmfasi polític, en el debat de la liquidació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Pons, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Molt breument. Una vegada feta la reflexió de la deficiència de prosòdia entre cent, o d'audició, entre cent o set, que a mi em tenia preocupat, 120.000 milions de pessetes, era un poc seriós; sí que hi ha dues qüestions que val la pena reflexionar, que tendran incidència, sinó damunt aquest, que ja en tenen un poc, damunt aquest del 99, també en el del 2000, i són: una, la sentència del Tribunal Constitucional que es va produir, es va publicar, me sembla, el mes d'agost de l'any 2000, sobre la inconstitucionalitat d'aquest impost sobre les empreses que produïen contaminació, que, com que va ser el mes d'agost, s'havia presentat abans, no hi ha tant de reflex, però sí que hi ha una referència als informes del Tribunal de Comptes. I una altra, que la deficiència dels diners necessaris per a educació, com el portaveu del PSM, Sr. Alorda, ha fet, val la pena constatar que la primera liquidació que es produeix després d'un exercici produeix més de 9.000 milions de pessetes de dèficit.

Aleshores, encara que fos una exageració els que deien que eren de 10 a 12.000 milions les deficiències, si feim referència a les mancances que hi ha d'inversions quant a un sistema d'educació que està canviant, i més que haurà de canviar i de veres en el futur, efectivament hi ha una situació financera o comptable que produeix que 9, 10 o 8, m'és igual, la quantitat és ben bé aleatòria, hagi de sortir d'altres programes d'actuació que qualsevol govern voldria fer.

No es tracta de culpabilitzar i convertir en dimonis el Govern de l'Estat espanyol, però òbviament que dins els càlculs que hi va haver per a la transferència d'educació hi va haver una diferència, que jo ho entenc, per bondat o per proximitat, per necessitat de tenir ja l'educació, es produís aquella, però a vistes d'ara, s'ha de fer una reflexió i m'apunt a aquest criteri de consens entre totes les forces, sense dimonitzar ningú, però sí fer un esforç per millorar el sistema de finançació de l'educació; no a càrrec del pressupost d'aquí, sinó fent una relectura del sistema de finançació que tenen les comunitats autònomes, òbviament la nostra. Que aquí la despesa d'educació sigui inferior a les altres comunitats de l'Estat, quan aquí hi ha unes necessitats i es produiran en el futur per la mateixa situació econòmica, quan el nombre d'alumnes creix per damunt de l'índex de natalitat, perquè és un centre d'atracció, òbviament, de ciutadans de pobles que tenen bastant més fam que nosaltres de venir cap aquí, òbviament que s'haurà de fer una relectura dels sistema de finançació d'educació. No tenen una repercussió concreta damunt aquí, però com que sí que el Tribunal fa una referència dins la liquidació primera que hi ha del pressupost d'educació, també hi ha dades suficients, ja no es tracta de fer una guerra de xifres entre grups, sinó d'arribar a acords suficients per millorar una situació que no crec que sigui desitjable per a cap dels grups que som aquí presents.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Diputada Margalida Cabrer té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Simplement dir, en contestació als altres portaveus, que evidentment compartim la necessitat que es posi en marxa la sindicatura de comptes, no és que vulgui ser pessimista, però, de moment, la situació és la que és, que no tenim ni tribunal de comptes ni comissió tècnica assessora. I aquesta és la situació i jo també desitjaria, i el nostre grup, que no acabàs la legislatura sense cap dels dos òrgans, perquè aquesta situació el que hem és empitjorar respecte del que teníem, aquesta és la situació i esper i desig, com a diputada, que es posi en marxa la sindicatura de comptes en aquesta comunitat autònoma, i que crec i compartesc que és necessària la seva posada en marxa.

Del tema de la transferència d'educació, no vull entrar en cap conflicte, jo només he dit que l'informe del 98 era un informe important per a aquesta comunitat autònoma perquè, per primera vegada, s'hi contenia l'educació, suposava una fita història important per a la nostra autonomia, els nostres pressuposts augmentaven un 65%, arribam a unes xifres importants pressupostàriament, i després ja el que implica la competència d'educació a nivell autonòmic, però només a nivell pressupostari era molt important aquesta gestió nostra.

Dir que, evidentment, podem compartir des del nostre grup les necessitats que tenen aquestes illes en l'actualitat en matèria d'educació. Però jo el que he volgut és que quan es va

fer la negociació de la transferència, nosaltres, des del nostre grup en aquell moment, creïem i consideram que es va fer una bona transferència a aquesta comunitat autònoma, fins i tot, des del Grup Parlamentari Socialista, a nivell de les Illes, es compartia totalment aquesta xifra, i a nivell de Madrid fins i tot es deia que estava sobre-finançada. Només dic la situació a l'any 97, després si en l'actualitat, primer, han posat mesures en marxa totalment autonòmiques, com és la gratuïtat dels tres als sis anys, que són responsabilitat de la nostra autonomia i aportar els doblers la nostra autonomia, perquè quan es va fer la transferència no era gratuïta la nostra ensenyança. Nosaltres vàrem dir que volíem l'ensenyament gratuït dels tres als sis anys i aquesta decisió, evidentment, s'ha d'assumir des dels nostres pressuposts perquè no estava dins la dotació econòmica. Tampoc no existia el problema d'immigració que hi ha en aquest moment, evidentment; que en aquest moment tenim un índex de natalitat que està disparat respecte del que era la situació. Per tant, no vull entrar en un conflicte, sí que des del nostre grup consideram que a l'any 97 es va fer una bona transferència d'educació, i en aquest sentit, com a membre del Partit Popular estic orgullosa que, estant en el govern el Partit Popular, s'hagin fet els models de finançament autonòmic i les transferències més importants a aquestes illes, com és educació i sanitat, amb un govern del Partit Popular i simplement vull deixar constància del meu orgull, com a membre d'aquest partit, que aquesta comunitat autònoma tengui el model de finançament que té a l'actualitat i les competències que té a l'actualitat, gràcies a una aposta forta de Madrid per les comunitats autònomes i per la transferència de competències.

Després, del tema del dèficit pressupostari i de l'impost de l'anul·lació de l'ISIQUEMA, només volia apuntar dues coses: primer, que nosaltres vàrem deixar a l'any 99, quan vàrem sortir del govern, un romanent acumulat de tresoreria, acumulat, crec que era de prop d'11.000 milions de pessetes, i jo sempre en el debat que hi ha hagut amb motiu de l'anul·lació de l'ISIQUEMA, que sempre hem dit que ha estat una mala notícia per a Balears, però sempre vaig apuntar que nosaltres havíem deixat provisional el que era l'ISIQUEMA i que si s'hagués fet ús d'aquest romanent de tresoreria no hagués fet falta endeutar aquesta comunitat autònoma. Això ja ho vàrem dir en el debat quan es va modificar el nivell d'endeutament per fer front a l'ISIQUEMA. I dos, que es prevegi que no es produeixi la mateixa situació amb l'ecotaxa. Perquè l'ecotaxa hem de recordar que també està recorreguda en el Tribunal Constitucional, que el Govern està fent ús dels avals i de les quantitats per fer front a les inversions que vol fer amb l'ecotaxa, i que, si vostès ens volen acusar al Partit Popular de si es varen utilitzar o no els doblers de l'ISIQUEMA, la situació és la mateixa a l'actualitat amb l'ecotaxa, que crec que també podria produir aquestes situacions i més si no deixam, vostès, que no sé com ho deixaran, un romanent de tresoreria positiu.

Simplement volia deixar constància d'aquesta situació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Acabat el debat, s'obri un temps, que pot arribar a ser de 60 minuts, durant el qual els grups parlamentaris podran presentar, davant la Mesa de la comissió, les propostes de resolució referents als informes anuals de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'any 1998 i 99, presentat pel Tribunal de Comptes. Jo deman als grups parlamentaris quin temps volen?

Gràcies, Sr. Alorda. Com deia? Deu minuts. I com que llavors s'ha de reunir la Mesa, diguem 15 minuts; és a dir, 10 minuts per presentar les resolucions i d'aquí a 15 minuts es tornarà reprendre la sessió.

Moltes gràcies.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Perdoni, Sr. President. Així ens basta amb cinc per a nosaltres.

EL SR. PRESIDENT:

Deu minuts, cinc per presentar les resolucions, les propostes de resolució i cinc perquè la Mesa les qualifiqui.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió, i anam a procedir a la votació de les propostes de resolució presentades. Anam a procedir al debat de les propostes de resolució que s'han presentat, clar, s'ha de procedir al debat, començarem per les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Les nostres propostes de resolució són molt senzilles i són les que sempre hem presentat els anys anteriors; simplement, tant d'un informe com de l'altre, es tracta de valorar positivament el contingut de l'informe del Tribunal de Comptes i instar el Govern de les Illes Balears a atendre les recomanacions que s'hi contenen.

Aquestes són les nostres propostes de resolució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per defensar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Tirs Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Molt breument. És una reflexió, agafant les conclusions dels informes del Tribunal de Comptes i posant, òbviament, el que va malament. El que va bé és obligació dels govern fer-ho, ja es

dóna per assabentat i per conclòs, vull dir, les coses han de funcionar bé segons marquen les lleis. Les recomanacions sempre és damunt el dolent, damunt el bo no n'hi ha, no hi ha premis, hi ha senzillament recomanacions del que s'ha fet malament que es faci millor. Per tant, efectivament estan reflectits els aspectes més millorables que hi ha a la gestió del 98 i del 99 dels governs de la comunitat autònoma.

El que està bé, és a dir, si vostès tenen tant de millora de no sé què, escolti, me sembla molt bé, però és que la bondat aquesta de la gestió no és objecte de corregir; senzillament és constatar que s'han complert les previsions que hi havia. Per tant, mantenim les set propostes del 98 i les set del 99, perquè creim que són recomanacions que pot fer el Parlament a l'executiu, perquè millori la gestió del seu pressupost. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sí, Sra. Cabrer, en torn de rèplica, té vostè la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, per anunciar que el Grup Parlamentari Popular votarà en contra de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista, bàsicament perquè no compartim l'argumentació que ha donat el portaveu del Grup Socialista. El Tribunal de Comptes en els seus informes fa unes conclusions i després fa recomanacions; si les propostes de resolució fossin les recomanacions una per una, nosaltres votaríem a favor, de fet la nostra proposta de resolució diu que s'ha d'instar el Govern a atendre les recomanacions i no tenim cap inconvenient a posar una per una totes les recomanacions. Però de les conclusions que fa, no només són les negatives el Tribunal de Comptes, el Tribunal de Comptes fa conclusions negatives i conclusions positives; per exemple, recull el superàvit de tresoreria i recull altres aspectes, i vostès agafen unes conclusions determinades. Això no ens pareix bé, o són totes les conclusions, les positives i negatives, o són totes les recomanacions, però el que no em pareix bé és que d'un informe s'agafi únicament el que interessa, que no és el que és negatiu del Govern, perquè el que seria interessant són les recomanacions que fa el Tribunal de Comptes, això sí, això sí que és el que es recomana al Govern que faci. I nosaltres estam disposats, i de fet les nostres propostes de resolució ho recullen. Si són les conclusions, que no es tracta de recomanacions que fa el Tribunal de Comptes, s'haurien de recollir totes, perquè si no és una informació parcial i una proposta de resolució parcial de les conclusions del Tribunal de Comptes.

I també vull apuntar que s'hauria de rectificar per part del Grup Parlamentari Socialista, l'enunciat de les propostes de resolució diuen que és el debat de l'informe del Tribunal de Comptes i de l'informe de la Comissió Tècnica Assessora i, evidentment, no hem fet cap debat dels informes de la Comissió Tècnica Assessora perquè no estan els informes fets, sinó només del Tribunal de Comptes i crec que s'hauria de rectificar aquest enunciat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol contrareplicar?

EL SR. PONS I PONS:

No contrareplicar, primer de tot, accept l'equivocació que hi ha hagut, no diré *lapsus calami*, senzillament és viure fora de temps perquè una cosa que no existeix doncs no existeix i s'ha de canviar. Òbviament que la diferència de criteris que hi ha, perquè hi ha alguna de les recomanacions que sí són objecte de reflexió o de proposta d'acord, senzillament és una disparitat de criteris, però nosaltres creim que hem de mantenir les propostes de resolució que hem presentat.

Quant a la seva proposta, nosaltres estàvem disposats, amb un poc de bona voluntat, a aprovar-ho; però, òbviament no votarem en contra, perquè no és cap disbarat, és senzillament dir, miri, escolti aquí hi ha un informe del Tribunal de Comptes, votar en contra seria no acceptar-lo, cosa que no estam disposats a fer. Però, jo anunciaria la nostra abstenció, no negativa, ni positiva, senzillament abstenció a la proposta que ha fet el Grup Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passarem a la votació, en primer lloc, han estat les primeres que han entrat a la Mesa, les propostes de resolució del Grup Parlamentari Popular.

Jo demanaria al secretari, al Sr. Lletrat, si les vol llegir. Jo demanaria si es poden votar conjuntament, ja que tenen el mateix contingut i unes són del 98 i les altres del 99. Vol procedir a la seva lectura?

EL SR. LLETRAT:

Proposta de resolució del Grup Parlamentari Popular per a l'any 1998.

"El Parlament de les Illes Balears valora positivament i assumeix el contingut de l'informe anual del Tribunal de Comptes de l'any 1998 i insta el Govern de les Illes Balears a atendre les recomanacions que s'hi contenen".

Proposta de resolució del Grup Parlamentari Popular per a l'any 1999.

"El Parlament de les Illes Balears valora positivament i assumeix el contingut de l'informe anual del Tribunal de Comptes de l'any 1999 i insta el Govern de les Illes Balears a atendre les recomanacions que s'hi contenen".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lletrat. Es poden votar conjuntament? Gràcies.

Vots a favor d'aquestes propostes de resolució?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 7; en contra, cap; abstencions, 9.

EL SR. PRESIDENT:

Queden per tant aprovades les dues propostes de resolució que acabam de sotmetre a votació.

I passarem a les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista. I jo li agrairia que, llevant allò de la Comissió Tècnica Assessora, que així ho han expressat, procedís a la lectura de les propostes de resolució.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, si me permet, tots els grups tenen una còpia de les resolucions que s'han presentat, obviaríem la lectura, si als altres grups no els sembla malament, i demanaríem la votació conjunta de totes les proposicions.

EL SR. PRESIDENT:

Per a la votació conjunta cap problema, jo no sé si per ...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Que s'incorporin al *Diari de Sessions*.

EL SR. PRESIDENT:

Que s'incorporin al *Diari de Sessions*.

Propostes de resolució del Grup Parlamentari Socialista per a l'any 1998.

"El Parlament de les Illes Balears:

1.- Constata l'incompliment de la Llei 11/1990, de 17 d'octubre, de patrimoni de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en no haver-se confeccionat l'inventari general de béns i drets de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2.- Constata l'incompliment de l'obligació prevista a l'article 12 de la Llei 5/1986 per la qual s'havia d'elaborar la plantilla orgànica que afecta els òrgans de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

3.- Constata que es manté l'incompliment de l'obligació d'incloure, en les modificacions de crèdit, el detall de les modificacions relatives a la classificació funcional de la despesa amb els corresponents resums per grups de funció, funcions, subfuncions i programes.

4.- Constata l'incompliment de l'article 46.2 de la Llei 1/1986, de 5 de febrer, així com als dotze exercicis anteriors, pel que fa a la informació referida als romanents de crèdit incomparables al pressupost de l'exercici següent.

5.- Constata l'existència de deficiències generalitzades en els expedients tramesos per l'IBASAN tals com: deficient composició de les meses de contractació, alteracions cronològiques irregulars i excessiva utilització del concurs en la redacció de projectes i execució d'obres.

6.- Constata el baix nivell d'execució dels crèdits del capítol VI 'Inversions reals' dels ens estatutaris. Sols arriba al 63%.

7.- Constata l'existència de contractes en els quals es facturaren i reconegueren obligacions per prestacions realitzades amb anterioritat a l'adjudicació i formalització dels mateixos".

Propostes de resolució del Grup Parlamentari Socialista per a l'any 1999.

"El Parlament de les Illes Balears:

1.- Constata l'incompliment de la Llei 11/1990, de 17 d'octubre, de patrimoni de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en no haver-se confeccionat l'inventari general de béns i drets de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2.- Constata l'incompliment de l'obligació prevista a l'article 12 de la Llei 5/1986 per la qual s'havia d'elaborar la plantilla orgànica que afecta els òrgans de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

3.- Constata que es manté l'incompliment de l'obligació d'incloure, en les modificacions de crèdit, el detall de les modificacions relatives a la classificació funcional de la despesa amb els corresponents resums per grups de funció, funcions, subfuncions i programes.

4.- Constata l'incompliment de l'article 46.2 de la Llei 1/1986, de 5 de febrer, així com als dotze exercicis anteriors, pel que fa a la informació referida als romanents de crèdit incomparables al pressupost de l'exercici següent.

5.- Constata l'existència de societats participades i societats públiques en situació de causa de dissolució per l'article 210.1.4 del text refós de la Llei de societats anònimes.

6.- Constata el baix nivell d'execució dels crèdits del capítol VI 'Inversions reals' dels ens estatutaris. Sols arriba al 60%.

7.- Constata que en 5 contractes adjudicats mitjançant concurs, la forma de valoració dels criteris d'adjudicació i d'atribució dels punts corresponents a les ofertes presentades pels licitadors, s'establí després d'haver-se obert els sobres i conèixer el contingut dels mateixos".

I procedirem a la votació de les propostes de resolució, presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor? Gràcies.

Vots en contra?

No hi ha abstencions. Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 9; en contra, 7.

EL SR. PRESIDENT:

Queden, per tant, aprovades les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista i que havíem procedit al seu debat.

Acabat l'ordre del dia, agrair-los la seva cooperació. S'aixeca la sessió, moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma